

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Р1 62/2016
11.03.2016. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Снежане Андрејевић, председника већа, Споменке Зарић и Бисерке Живановић, чланова већа, у поступку по предлогу предлагача Удружења власника локала ТПЦ К. Н., чији је пуномоћник В.К., адвокат из Н., против противника предлагача Д.А. из Н, П.А. из А., И.А. из Н, З.А. из Н, М.Б. из с.Р., З.Б. из Н, Д.Б.1 из Н, Љ.Б. из К., Д.Б.2 из Н.Б., Б.Ц. из Н, Е.Ц.Б.из Н, М.Ц. из Н, З.Ц. из Н, ДП П.Т. из К., Ц.Д.а из Л., С.Д. из Н, В.Д. из Д.В., Г. Д. из с.М., Д.Ђ. из Н, М.Ђ. из Н, З.Ђ. из Н, В.Ђ. из Н, Б.Ђ. из Н, Ђ.Ђ.1 из Н, Љ.Ђ. из Н, М.Ђ. из Н, Р.Ђ. из Н, А.Ђ. из Н, Ђ.Ђ.2 из Н, Д.к. ДОО Н, С.Г. из Н, М.Г. из Н, С.И. из Н, З.И.из Н, ИПМ ДОО М., М.Ј.1 из Н, П.Ј.из Н, Т.Ј. из Н, С.Ј.1 из Н, С.Ј.2 из Н, С.Ј.3 из Н, В.Ј. из Н, М.Ј.2 из Н, А.К. из Н, С.К.1 из Н, С.К.2 из Н, Н.К. из Н, М.К., с. С.Р., Д.Л., с.С., Ж.Л. из Н, Р.Љ. из Н, Н.М. из Н, Р.М. из Н, Д.М.1, Д.В., Ј.М. из Б., Г.М. из Н, И.М.1 из Н, Д.М.2 из Н, В.М. из с. П., Љ.М. из Н, З.М.1 из Н, Б.М.1 из Н, Б.М.2 из Н, Т.М. из Н.Б., И.М.2 из Н, Б.М.3 из Н, М.М. из Н, МК ...Ј.–... ДОО К., М. ДОО Н., З.М.2 из П., Б.М.4 из Н, М.Н. из В., Д.Н. из Н, Н.Н. из Н, П.Н. из Н, С.Н. из Х., З.Н. из Н, Р.О.1 из Н, Р.О.2 из Б., ПС F.d. ДОО Ч., А.П. из Н, Љ.П. из Т., Р.П. из Н, Ј.П. из Н, Г.П. из Н, Д.П. из Н, М.П. из Н, П.И. Б.Р., Р.Р. из Н, Републичке дирекције за имовину РС Београд, Д.Р. из Н, Н.Р.. из Н, М.С.1 из Н, В.С.1 из Н, С.Ј.4 из Н, М.С.2 из Н, Д.С.1 из Н, Стамбене задруге Н., Д.С.2 из Н, В.С.2 из Н, М.С.3 из Д.В., Д.С.3 из Н, Д.С.4 из Н, Ј.С.1 из Н, Ј.С.2 из Н, О.С. из Н, С.С.1 из Н, С.С.2 из Н, Ј.С.3 из Н, В.С.3 из Н, З.С.1 из Н, Б.С.1 из Н, Г.С. из Н, Б.С.2 из Б., М.С.4 из Н, Т.С. из Н, Д.С.5 из Н, Д.С.6 из Н, Љ.С. из Н, Н.С.1 из Н, Н.С.2 из Н, С.С.3 из Д.К., З.С.2 из Н, М.С.5 из Н, М.С.6 из Н, Д.С.7 из Н, СТР П. из П., С.Ј.5 из Н, Д. и М.Т. из Н, С.Т. из Н, У.б. АД у стечају, И.В. из К., Н.В.из Н, В.В.1 из Н, Г.В. из Н, В. ДОО из Н, Ј.В. из Н, В.В.2 из Н, Б.Ж. и С.Ж. из П. и Д.Ж. из Н, ради одређивања привремене мере, решавајући сукобу стварне надлежности између Основног суда у Нишу и Привредног суда у Нишу, у седници већа одржаној 11.03.2016. године, донео је

РЕШЕЊЕ

За поступање у овом предмету стварно је надлежан Основни суд у Нишу.

Образложење

Предлагач је 31.12.2015. године Привредном суду у Нишу поднео предлог за одређивање привремене мере. У предлогу је наведено да је предлагач удружење регистровано код Агенције за привредне регистре за обављање делатности услуга одржавања објеката, а чине га власници 248 локала у Т.-п.Ц. К.

у Н., од укупно 458 локала. Предложено је одређивање привремене мере ради обезбеђења неновчаног потраживања привременим уређењем управљања и коришћења заједничке ствари, а до правноснажног окончања ванпарничног поступка за уређење односа заједничара у вези са коришћењем и управљањем заједничком ствари.

Решењем И 571/2015 од 04.01.2016. године Привредни суд у Нишу се огласио стварно ненадлежним за одлучивање по предлогу за издавање привремене мере, с тим да се по правноснажности решења списи уступе Основном суду у Нишу, као стварно и месно надлежном суду, а решењем Ипв (И) 4/16 од 14.01.2016. године одбио је приговор извршног повериоца и потврдио наведено решење.

Основни суд у Нишу није прихватио стварну надлежност и предмет је уз пропратни акт И 261/2016 од 01.02.2016. године доставио Врховном касационом суду ради решавања насталог сукоба надлежности.

Врховни касациони суд је на основу процесног овлашћења из члана 22. став 2. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11, 55/14) решио настали сукоб надлежности и одлучио да је за поступање у овом предмету стварно надлежан Основни суд у Нишу.

Одредбом члана 25. став 1. тачка 1. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“ бр. 116/08 ... 101/13) прописано је да привредни суд у првом степену суди у споровима између домаћих и страних привредних друштава, предузећа, задруга и предузетника и њихових асоцијација (привреди субјекти), у споровима који настану између привредних субјеката и других правних лица у обављању делатности привредних субјеката, као и када је у наведеним споровима једна од странака физичко лице ако је са странком у односу материјалног супарничарства. Према одредби члана 22. став 2. истог закона, основни суд у првом степену суди у грађанскоправним споровима ако за поједине од њих није надлежан други суд.

Према одредби члана 285. став 1. Закона о извршењу и обезбеђењу („Службени гласник РС“ бр. 31/11 ... 55/14) привремену меру може одредити само суд, а спровести суд или извршитељ пре покретања, у току, као и по окончању судског или управног поступка, све док извршење не буде спроведено. У решењу којим се одређује привремена мера одредиће се, према члану 290. истог закона, време трајања привремене мере. Ако је привремена мера одређена пре подношења тужбе или пре покретања другог поступка, одредиће се рок у коме извршни поверилац може поднети тужбу, односно предлог за покретање другог поступка ради оправдања мере.

Одредбом члана 25. став 2. Закона о уређењу судова прописано је да привредни суд у првом степену води ванпарничне поступке који произилазе из примене Закона о привредним друштвима.

Поднетим предлогом предлаже се одређивање привремене мере ради обезбеђења неновчаног потраживања привременим уређењем спорног односа, да би се отклонила опасност од веће ненадокнадиве штете (члан 297. тачка 9. Закона о извршењу и обезбеђењу) а која ће трајати до правноснажног окончања ванпарничног поступка за уређење односа заједничара у вези са коришћењем и управљањем заједничком ствари.

Поступак уређивања управљања и коришћења заједничке ствари сувласника, сукорисника и других држалаца исте ствари (заједничара) уређен је одредбама чланова 141 – 147. Закона о ванпарничном поступку („Службени гласник СРС“ бр. 25/82 и 48/88 и „Службени гласник РС“ бр. 46/95 ... 55/2014) и то није ванпарнични поступак који произилази из примене Закона о привредним друштвима, те нема законских услова за заснивање надлежности привредног суда.

Стварна надлежност се одређује према два критеријума: и то према субјективном критеријуму (својство странака у спору) и према објективном критеријуму (природа материјалноправног односа који је предмет спора).

Како се не ради о спору насталом у обављању делатности привредних субјеката, а ни ванпарнични поступак који треба да буде покренут ради оправдања привремене мере (уколико буде одређена) не произилази из примене Закона о привредним друштвима, то је у смислу одредбе члана 22. став 2. Закона о уређењу судова, у вези члана 258. став 2. Закона о извршењу и обезбеђењу, за испитивање услова за одређивање привремене мере по предлогу предлагача надлежан Основни суд у Нишу.

Са изнетог, а на основу члана 22. став 2. ЗПП одлучено је као у изреци.

**Председник већа – судија
Снежана Андрејевић, с.р.**